ముత్తడు గొప్పోడు

పులికంటి కృష్ణారెడ్డి

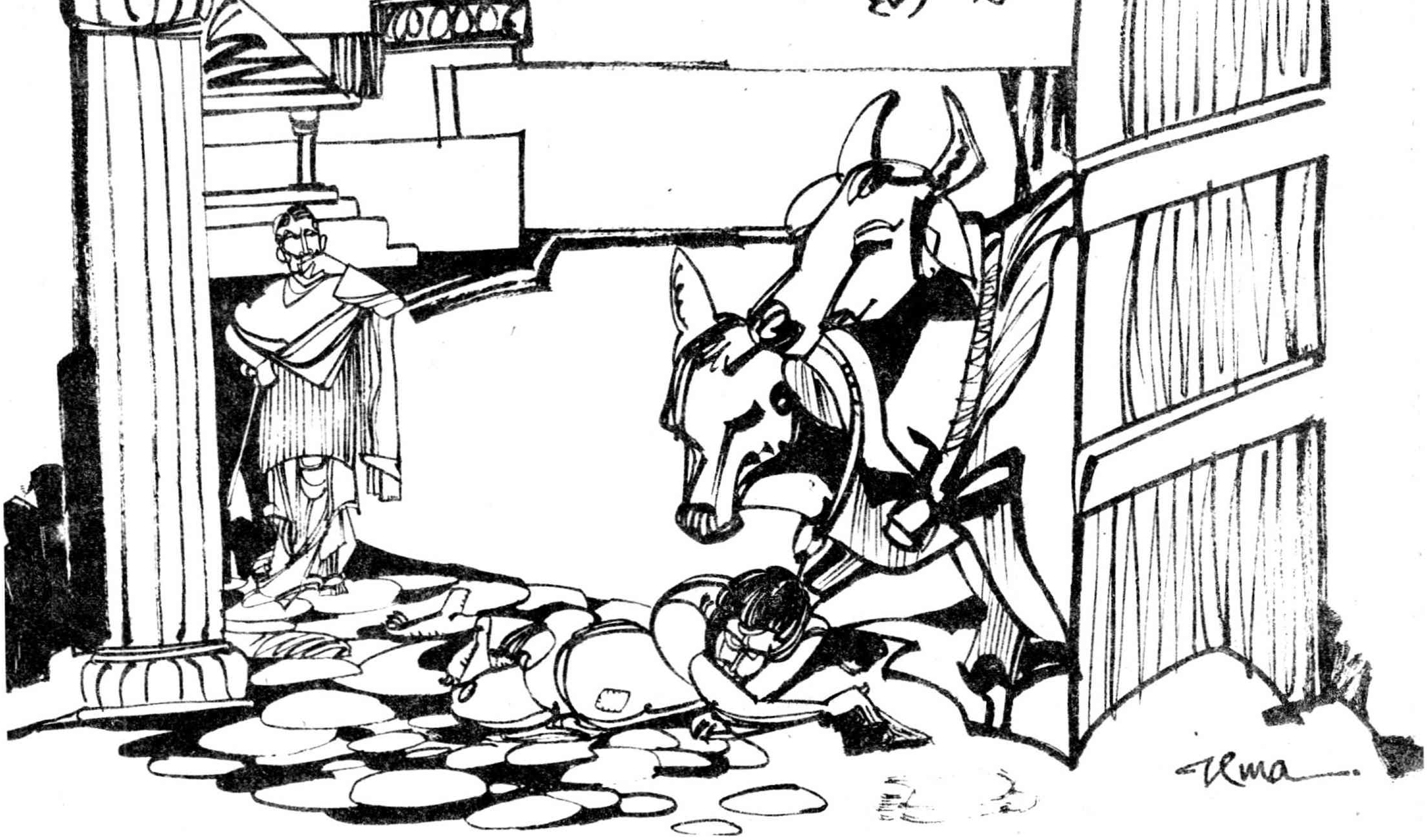

ఎడం కాల్ని పైకెత్తి ఎగిరొక్క తన్నుతన్నాడు పర్దేసిరెడ్డి!

మూడు పొల్లికలు పొల్లి మూడు బార్లకవతల పడి ముక్కతా మూలగతా పైకిలేసి, లేవలేక తలపైకి లేపి, తిప్పలేక సూపును పక్కకు తిప్పి సూళ్ళేక సూసినాడు ముత్తడు-పర్దేసిరెడ్డి పక్కన దర్జాగా నిలబడుకోనుండే పిలగాణ్ణి !

ఆ పిలగాడు పిలగాడు గాదు– పిడుగు !

ఆ పిడుగు దొరమాదిరుండాడు. దొరమాదిరుండే పిలగాడి పక్కన్నిలబడుకోని పర్దేసిరెడ్డి నిప్పులు కక్కతా వుండాడు.

నిప్పుల కుప్పల్లో నుంచి అగ్గిశాక రైలింజిన్లో మాదిర గుప్పుగుప్పుమని పైకి లేస్తా వుండాది. తట్టుకోలేకుండా ముత్తడు తలొంచినాడు. వంచిన తల్లో యాడున్నాయో? ఏఁవో ? వాన సినుకుల మాదిర కురస్తా వుండాయి కన్నీళ్ళు.

కన్నీళ్లు కార్తానే వుండాయి !
అగ్గి కుప్పలు పొగలు కక్కతానే వుండాయి ! !

పర్దేసిరెడ్డికి పలపలా గారే కన్నీళ్ళు కనిపించలేదు.

పొద్దు పడిమిట్టనుండాది. ఆ మందే వోడు గూడా బగబగా మండతా వుండాడు. ఇంకొక సోటింకొక సోటయితే ముత్తడు సేతులు మోడ్సి. తలపైకెత్తి అంతా ఆ మందే వోడే సూసుకుంటాడనేవోడు. ఇప్పుడనే దానికి గుండెల్లేవు. యాడుంటాయి ? ఎట్లుంటాయి? ఎడంకాలి తన్ను కెప్పుడో ఎగిరిపోతే ?—

ఆ యింటి వసారాలో అబ్బ పర్దేసిరెడ్డి. కొడుకు గాందీరెడ్డి. సేద్దిగాడు ముత్తడు ముగ్గురూ మూడు దిక్కుల్లో నిలబడుకున్నారు. ఇంటిల్లాలు పద్మవతమ్మ హాల్లో దారబందానికానుకోని కొరకొర సూస్తా వుండాది, వాకిలి ముందర కొట్టంలో గాట్లో కసువు తింటావుండే గొడ్లు....ముత్తడి సేతుల్లో ముదిగారంగా పెరిగిన గొడ్లు- మేపు తినడం ఆపి. మోర ముందుకు సాస్తా గుంజులాడ్తా వుండాయి. ఎందుకో ? ఏఁవో ?

పాపం ! అవ్వి నోర్లేని గొడ్లు !

"ఇంకా నిలబడుకోనుండావు గదరా నా కొడకా!.... సాల్లేదా ? సెప్పు. సాలకుంటే సెప్పరా !"

ఎకసక్కెం ఎగిరెగిరిపడ్తావుంది పర్దేసిరెడ్డి మాటల్లో.

పేదోడి కోపం పెదాలకు సేటని తెల్సు ముత్తడికి. అయినా ముత్తడు మణిసి.మణిసంటే అంతోయింతో సీఁవూ నెత్తురుంటుంది. సీఁవూ నెత్తురుంటే సీఁవంత అభిమానఁవూ వుంటుంది. వాడుగాదు తలపైకెత్తింది. వా డబిమానం !

"ఏందిరాట్ట సూస్తా వుండావే?.... సూస్తే యేం జేస్తావ్'....పో! .... పోరా! తిరిగి సూడకుండా పో! యాడ్దాకా పోతావో పొయ్యి. కాతయింది సేసుకోబోరా!"

పర్దేసిరెడ్డి వంచన కట్టేసుండే కుక్క 'కుయ్యో ! కుయ్యో ! అని అరస్తా ఈ మాటలకది ముక్తాయింపు పలికింది.

"ఛీ! నోర్ముయ్యే నీ యమ్మను గొట్టా !"

పర్దేసిరెడ్డి కసిర్నాడు.

కుక్క యిశ్వాసం కలిగిన జంతువు.

తోకాడిస్తా నోరుమూసుకుణ్ణింది.

ముత్తడు నోరెత్తుంటే ఒట్టు !

ఊరి ముందర సెరువులో దినఁవూ ఈతాడించి ఆ కుక్కను సబ్బేసి కడిగే వోడు ముత్తడు. ఇంటిల్దబ్బ కాతబట్టి ఒక గోరింకెనో. బెళ్ళగువ్వనో గురిబెట్టి పడగొటి. బొచ్చు పెరికి కాల్సి పక్కం జేసి దాన్నోటి కందించేవోడు. వాడంటే పంచపాణ్ణానికి. అది పెరుకులాడ్తా వుండాది. బెరుకు బెరుగ్గా సూస్తా వుండాది. సూస్తా అరవలేక. అరవకుండా వుండలేక అల్లాడిపోతావుండాది. దానవస్తను సూసినాడు ముత్తడు. సూళ్ళేక తలొంచుకున్నాడు. ఎద్దు గొడ్లుకల్లా సూసినాడు.

గాట్లో గొడ్లు. తానేళకు తిన్నాడో లేదో గానీ, వాట్ని మాత్రం యేవార్లేదు. కరువు రానీ కాటకంరానీ బిడ్డల్ని సాకినట్టు సాకినాడు. గాట్నింటికీ మేపుంటే కూడా అవ్వి పోసట్టా కొరక్కుండా గుంజులాడ్తా వుండాయి. సూళ్ళేక మరీ తలకాయ వాలేసినాడు ముత్తడు.

తలకాయ వాలేస్తే యేఁ వుండాది ?- కాళ్ళ కింద బూఁవమ్మ.

బూఁవమ్మను తాన్నమ్ముకున్నాడు. పర్దేసిరెడ్డి తన్ను నమ్ముకున్నాడు. రేత్రనక పొగులనక వంచిన్నడు వెత్తకుండా పోరకలాడ్నాడు. ఆ యింటి నాలుగ్గోడల మద్దె తప్పస్తే తన సెఁవటసిందని పోటే లేదు. ఈ మాట మణుసులో మెదిలేకుందికి ముత్తడి మణుసు ఎట్టెట్లో పొయ్యింది.

గబక్కని నేలమింది కొంగినాడు ముత్తడు. వంగి మూడుసాట్లు బూఁవమ్మను కండ్ల కద్దుకున్నాడు. అద్దుకోని పైకి లేసినాడు. లేసి గిరక్కని ఎనక్కి తిరిగినాడు. అడుగు మిందడు గేసుకుంటా ముందుకు నడ్చినాడు.

ఆ యింటి కడప దాట్తావుండాడు ముత్తడు. కడప కవతలొక్కాలు, ఇవతలొక్కాలు, అట్లానే నిలబడ్డాడు. నిలబడి ఒక్కసారి ఎనక్కి తిరిగి సూసినాడు. సూస్తా రొండు సేతులు పైకెత్తి జోడించి ఒక్క దండం పెట్నాడు- అక్కడికాయింటితో ఋణం తీరిపొయ్యినట్లుగా!

అంతే! ఆణ్ణుంచి ఎల బార్నాడు. ఎనక్కి తిరిగి సూడకుండా పోతా వుండాడు. ఏందో జరగ రానన్యాయం జరిగిపొయ్యినట్టు కట్టు గూటాన నోర్లేని

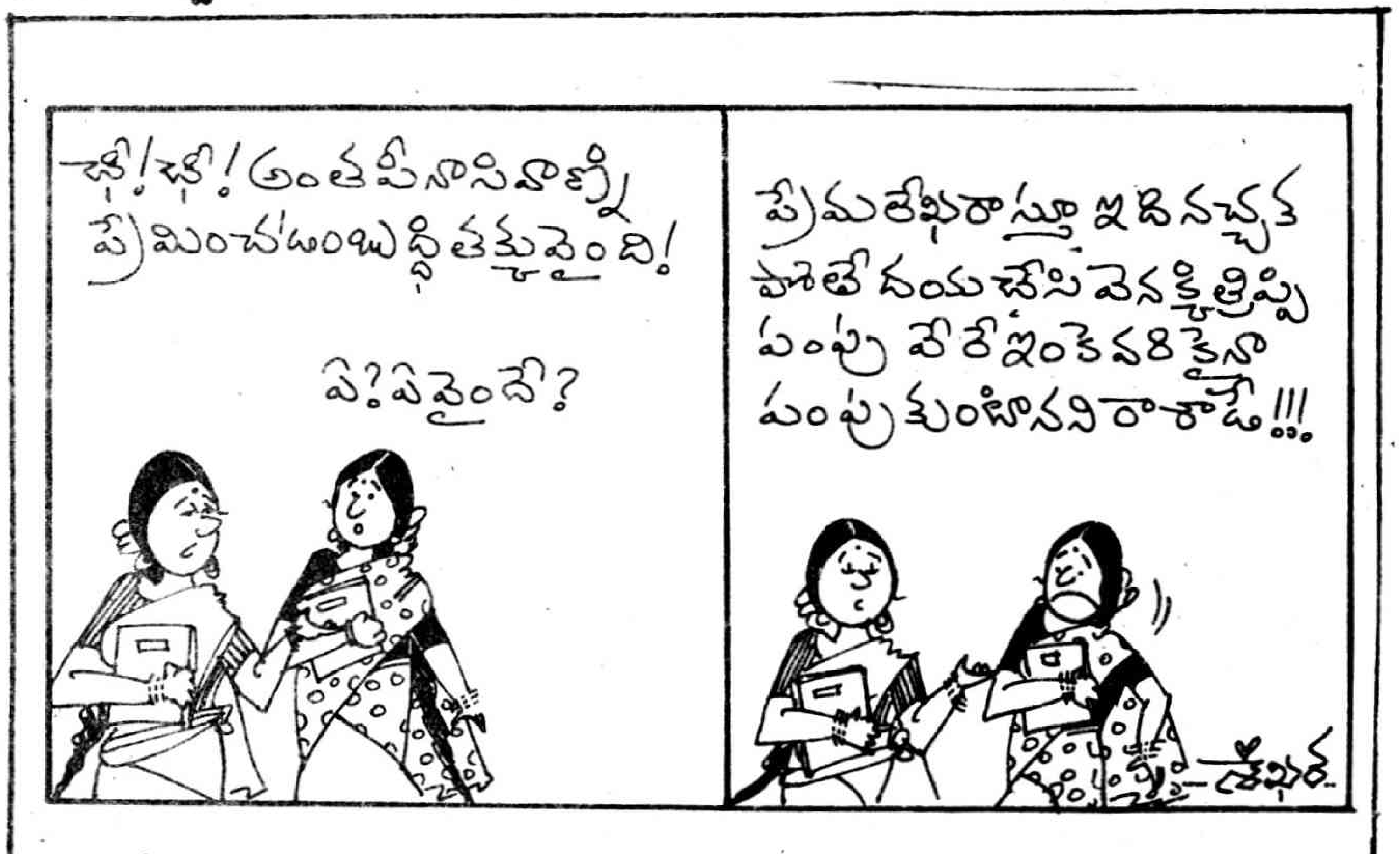

గొడ్లుకూడా 'అంబా! అంబా!!' అని అరస్తా వుండాయి.

అబ్బా కొడుకు నవ్వే నవ్వులకు అలపసొలప్మయిన యిల్లయితే పైకప్పె గిరిపొయ్యేదే!

నలగని కద్దరు పైపంచె మడతల్ని నాజూగ్గా సర్దుకుంటా వుంటాడు పర్దేసిరెడ్డి.

నేలమింద రాసిరాసి బూటుకొన అరిగిపొయ్యిందేఁవో తడిఁవిసూస్తా వాట్నిప్పే దానికి వాలు కుర్సీమింద కుచ్చున్నాడు గాందీరెడ్డి.

పంచమింద కుక్క యాడవలేక, యాడవకుండా వుండలేక ఏడుపునదొక రకం మూలుగ్గా మార్సి- కట్టేసిన గొలుసును కొరకతావుండాది.

నోర్లేని గొడ్లకు కంప్లుండాయి. ఆ కండ్లల్లో నీళ్ళు గార్తా వుండాయి.

నెఁవిలి కంట్లో నీళ్ళుగార్తే యాటగాడికేఁవయినా ముద్దా?

* * *

ఊరికుత్తరంగా నాగల మిట్టబాయి. ఆ బాయికాడొక కానగసెట్టు. ఆ సెట్టుకింద తుప్పగ కూలబణ్ణాడు ముత్తడు.

ఆ కానగ సెటుకింద కూలబడి కల మాదిర జరిగిపొయ్న బతుకును గురించి నెవురేసుకుంటావుంటాడు ముత్తడు!....

వాడికే గాదు ఆ పాయికట్లో ఎవుడికయినా సరే- పర్దేసిరెడ్డిమింద ఆవగింజంత అనుమానముంటే యిందూరం ఆలోసించాల్సిన పనేలేదు!

పర్దేసిరెడ్డి!

ఆ పాయికట్టుకు తల్లో నాలిక!.... మొల్లో రూక!

కనుచూపు దూరాన కంటపడ్తే వాడెట్టాటోడైనా సరే- సేతులు జోడించాల్సిందే! కుచ్చోనుంటే గబక్కని లేసి కొంచింగా ముందుకొంగి సేతుల్నపుకుంటా నిలబడాల్సిందే!-

బయంతోగాదు- బగిత్తో!

ఈ బయం బగుతులు తేరకు రాలేదు పర్దేసిరెడ్డికి.

పర్దేసిరెడ్డి తాత ముత్తాతల కంతోయింతో కయ్యాగాల వుణ్ణింది. అంతో యింతో వుణ్ణిందాన్ని ఎంతో కొంత పెంచి వాళ్ళు పర్దేసిరెడ్డి పరం జేసినారు. ఆ కయ్యాగాలవతో పాటు పర్దేసిరెడ్డి కాసింత తెలివి తేటల్ని కూడేసుకున్నాడు.

పర్దేసిరెడ్డి పెద్దగా సదువుకోకపొయ్నా పెద్దబాలసిచ్చయీకాణ్ణుండాకడదాక సదివేసినాడు. పెదబాలసిచ్చినే తిప్పించి మల్లించి సదివేసేకుందికి పెద్దపెద్ద పుస్తకాల్నే తడుఁవుకోకుండా సదివేసానికి తయారైనాడు!

అట్లా తయారై ఆయిన తెల్సుకుణ్ణిందేవిటంటే- నోకం తెలియకపోతే ఈ లోకంలో బతకలేఁవని! ఈ లోకంలో

స్పష్టంగా తెలుస్తోంది!

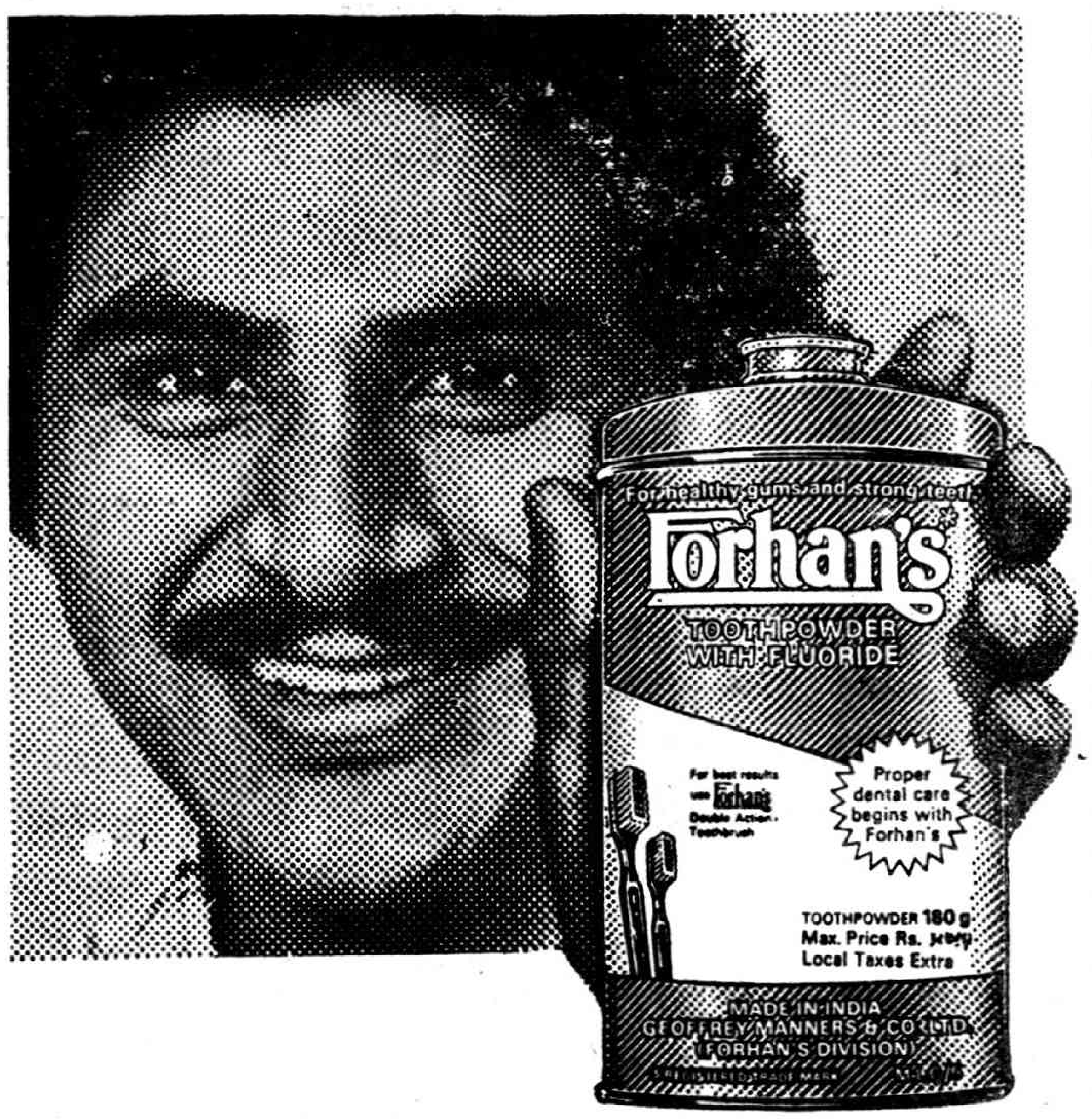

పళ్లను శుభ్రపర్చడంతోపాటు చిగుళ్లను రక్షించడం కూడా... కేవలం ఫోర్‌హెన్స్ చేయగలదు.

పళ్లను శుభ్రంగా వుంచుకోవడంతోపాటు చిగుళ్లను ఆరోగ్యంగా వుంచుకోవడం చాల ముఖ్యం.

ఫ్లోరైడ్ గల ఫోర్‌హెన్స్ టూత్ పౌడర్‌తో పళ్ల శుభ్రమవటంతోపాటు చిగుళ్ల సంరక్షణ కూడా జరుగుతుంది. మరియు దీని నురుగు ఎంత రుచికరమైనదంటే నోటి నిండా ఎపుడూ కావాలనమే.

ఫ్లోరైడ్ గల
ఫోర్‌హెన్స్ టూత్ పౌడర్
వెలకంటే లాభం ఎంతో ఎక్కువ.

289 F-202 TEL

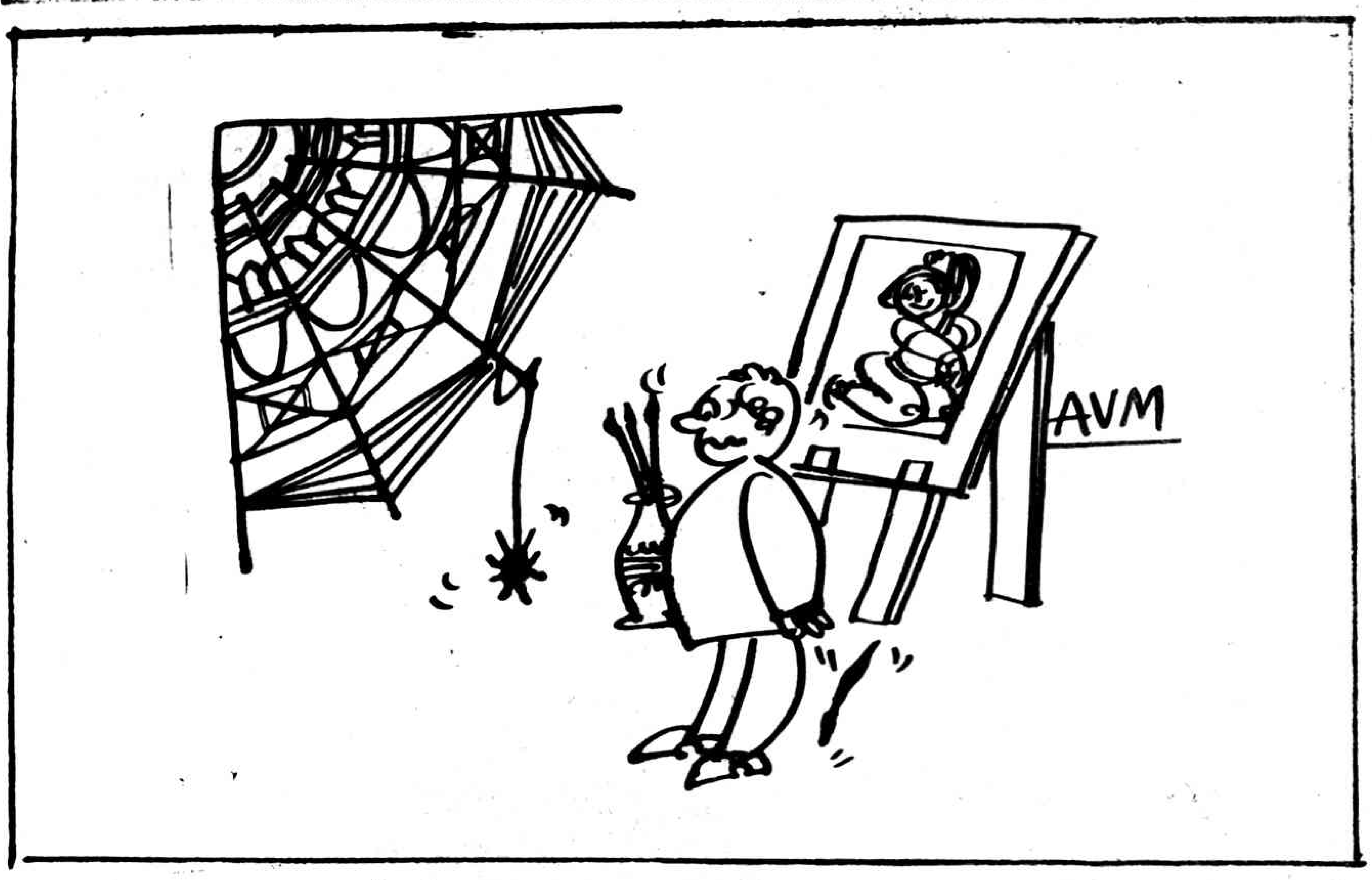

ఆ నోకం శానా ఎత్తులో వుండాది. దాన్ని సేరుకోవాలంటే శానా మెట్లెక్కాల్లి!-

కద్దరు గుడ్డలుగట్టి పర్దేసిరెడ్డి మొదటి మెట్టెక్కేసినాడు.

గాంధీ సచ్చిపొయ్‌నపుడు ఆ వూరి బజనగుళ్ళో రాఁవుడి పటం పక్కన గాంధీ పటాన్ని పెట్టించి వర్సగా వారం దినాలు ఆయిన జీవిత సెరిత్ర సదివి విని పించి యిన్నోళ్ళు యేడస్తావుంటే వాళ్ళతో కల్సి తానూ యేడ్సినాడు.

ఆ తరవాత శానాదినాలకు తనకొక కొడుకుపుట్టే వాడికి గాంధీరెడ్డని పేరు పెట్టుకుణ్ణాడు.

నెహ్రూ సచ్చిపొయ్‌నపుడయితే నెల్నాళ్ళు నోర్దెరిసుంటే ఒట్టు!

అప్పుడు దేశంలో ఏ నోటిన్నా ఒగిటే మాట. యాడ మీటింగు ల్జరిపినా అదే మాట. 'మాలోళ్ళనుగూడా మణుసులుగా సూడండని!'

ఈ దెబ్బతో శానా మెట్లు పైకెక్కేయచ్చనుకుణ్ణాడు పర్దేసిరెడ్డి.

ఆ ఊరి మాలాడమింద పణ్ణాడు. కాలికి బలపం కట్టుకుణ్ణట్టుగా యిల్లిల్లు తిరిగినాడు. ఇంటికొక్క మణిసిని మాలాడ ముందర గెవిన్లో మాఁవిడి సెట్టుకింద సేర్సినాడు.

కాకితో కబుర్జేస్తే యింటికొక్క మణిసి గాదు- యిల్లిల్లు కదిల్తిందని పర్దేసిరెడ్డికి తెల్సు. అయితే ఆ మాత్రం నోకం తెల్నోదేంగాదు పర్దేసిరెడ్డి. సెట్టుకింద సేర్నోళ్ళందర్నీ పేరపేర్నా పలకరించి నాడు. ఆ పలకరింపుతో ఆ ఎర్రిజనం తాగినోళ్ళమాదిర ఎనక్కూ ముందు కూగులాడ్తా తబ్బిబ్బులైపోతావుంటే రెడ్డందుకున్నాడు.

"ఒరె నాయిన్లారా! తినేదానికి కడుపుక్కూడు లేకపోతే ఆకులలుఁవులుపెరక్కతిని నాలుగు దినాలు పాణం నిలబెట్టుకోవచ్చు. కట్టుకునే దానికి గుడ్డపేలిక లేకపోతే గోస్పేతపెట్టుకోని తిరగచ్చు. అదే గొంతులోకి గుక్కుడు నీళ్ళు లేకపోతే!.... అహఁ! మీ ఆడవి సంకన కడవలేసుని కాలిక్కాలు కొట్టుకుంటా మోటబావల్దగ్గిర కెందూరం నడుస్తావుండారో ఎప్పుడైనా ఆలోసించినారా మీరు? సెప్పండ్రా!.... సెప్పండి!"

సెప్పలేకుండా సేతులు పిసుక్కుంటా సేతులెత్తి దణ్ణం బెట్టిందా గుంపు.

"అడిగితే అంతే! రాతికూసాల మాదిర్నిలబడ్తారు. గదఁవాయిస్తే సేతులు పిసుక్కుంటారు. అందుకే పెనుఁవూరు పిచ్చయ్యశాస్త్రిల్దగ్గిర లగ్గణం పెట్టించినా. వారం, తిదీ, నచ్చత్రం అన్నీ బెమ్మాండంగా వుండాయంట. మీరింటికొక మణిసి పారా గెడ్డపార సేతబట్టండి. మిగిల్న పని నా కొదిలిపెట్టండి."

'పర్దేసిరెడ్డికీ జై!' అనిందాడ జేరిన మాలగుంపు.

'సెబాస్!' అన్నాడు పర్దేసిరెడ్డి.

దినఁవూ ఒక రాయిని తీస్తావుంటే కొండయినా కరిగిపోతుంది. తలా ఒక సెయ్యేస్తే సేదబాయేంది?- మాలాడ మొగదల దిగుడు బాయే దివ్వెంగా ఎలిస్తింది. అయితే ఆడ సేదబాయే ఎలిసింది. లగ్గణం పెట్టిన యేళా యిసేసవేఁవో నాలుగున్నర మట్లకే నీళ్ళు పణ్ణాయి. అవ్వి నీళ్ళుగాదు, గోయిందొడ్డుకాడ రెడ్డోరి టెంకాయ తోపులో పక్కానికొచ్చిన టెంకాయి నీళ్ళు!

పర్దేసిరెడ్డి మాలాళ్ళోనే శాందారం, బొక్కెన తెప్పించినాడు. సేతులారా తానే నీళ్ళు సేదినాడు. మొట్టమొదటిసారిగా దోసిడు నీళ్ళెత్తి గొంతులో పోసుకుణ్ణాడు.

'పర్దేసిరెడ్డికీ జై' అనిందా గుంపు.

ఇట్లా శానా శానా మంచి పన్లుజేసి పర్దేసిరెడ్డా పాయికట్లో శాన ఎత్తుకెదిగి పొయ్‌నాడు.

తిత్తిలో రూక, దుత్తలో ఆయిందెం సెలవుగాకుండా తొట్టిబిడ్డను పెంచడంలో పర్దేసిరెడ్డికి పర్దేసిరెడ్డే సాటి.

అందుకే పర్దేసిరెడ్డి ఆ పాయకట్టుకు తలకట్టు.

ముత్తడయ్యా ముకుందుడు, పోతా పోతా అదే అనేసి పొయ్‌నాడు.

"ఒరే అబ్బోడా! నా సీటెట్టా సెల్లిబడింది. సెల్లిబడ్తే సీటి సింపేయాల్సిందే! సింపేసినారు, నేను పోతావుండా. పోతా పోతా ఒక్క మాజ్జెప్పి పోతా. మర్సిపో వద్దు. మా తాత ఈ పంచన్నే బతికినాడు. మీ తాతగూడా అంతే. తాత ముత్తాతల కాలం నుంచీ ఈ పంచనే నమ్ము కుణ్ణాం. పెట్టింది తిన్నాం. పోసింది తాగినాం. ముక్కు నొచ్చిందనీ, మూతి నొచ్చిందనీ మూలకుచ్చోకుండా వాళ్ళొంచి పన్జేసినాం. అట్టాంటి జలమాలు మనవి. రెక్కాడ్తేనేగదా డొక్కాడ్తుంది. అట్టాంటప్పుడు యాడయితే మనకేం?- యాడికి పొయ్‌నా రూపాయికి పదారణాలేగదా? అందుకే సెప్తావుండా, నీ తాత ముత్తాతల పేర్నిలబెట్టు.

ముత్తడు పేర్నిలబెట్టడఁవేగాదు పేర్దెచ్చుకుణ్ణాడు.

"ఓ యబ్బా వాడా ఆ యింటి కెప్పుడో ఋణపడుణ్ణాడు. పెండ్లీలే, పెటాకులూ లేరేత్రీలే. పొగులూలే! ఇల్లిడ్సి పెట్టేకయ్యే. కయ్యొదిత్తే యిల్లు. వాడెమ్మను గొట్టా!- వాకి కేడుండాదో ఆ సెగితి. రాళ్ళతో పోరకలాడ్తా వుండాడబ్బా!"

ఆ ఊళ్ళో యేనూట విన్నా యీ మాటే!

ఊళ్ళోవాళ్ల ఉత్తుత్త మాటల్తో ఉబ్బిస్తే పర్దేసిరెడ్డి పాణంలో పాణంగానే సూసుకున్నాడు.

ముందు మడకపట్టి అడుసు మడిలో పొద్దు నడి మిట్టకెక్కే దాకా ముత్తడు మడక దూన్తాడు. కూలేళందాటిపోతావుందని ఎనక మడకలోళ్ళు యేడస్తావుంటే- అప్పుడు మడకలిడ్సిపెడ్తాడు. ఎద్దల్ని కడగతాడు. వాటిని సుతారించి. గాటగట్టి మేపంతేసి- మల్లా పార సేతికెత్తుకుణ్ణాడంటే వంచిన్నడు వెత్తకుండా అడుసు మడిలో అండ గొడ్తావుంటాడు. పొద్దునడ మిట్టన యిర్సుక వస్తా వుంటింది. పర్దేసి రెడ్డి పంచె పైకెత్తిపట్టి గెనిం విలమింద గవునూరు మాదిర వస్తా వస్తా వుండి ముత్తణ్ణిజూసి నిలబణ్ణెట్టు నిలబడతాడు.

"ఒరె నీయమ్మను గొట్టా! నీకు సెప్పి సెప్పి నోరు బోవాల్సిందేరా? ఇప్పుడే వేంవి కొంపలంటక పోతావుండాయని?- ఇయ్యేరవదాకా మడక దున్నినావు గదా? ఒళ్ళట్టా కడుక్కోని, కడుపుకంత కొట్టుకోని, ఒకొక్క కొరికినంత సేపట్లా వాలబడి మల్లా గావాలంటే అంద గొట్టేదే గాదు-అడివి మిందబడి ఆకంతా దెచ్చి అడుసు మడికేసి తొక్కితే మాత్రం నేనొద్దంటానా?.... దేనికైనా వొక అద్దూ ఆపూ ఉంవాల్రా!"

దున్నిన అడుసుకంటే మెత్తంగా వుంటాయి మాటలు!

అప్పుడడుసు మడిలో వుణ్ణెట్టనుకోడు ముత్తడు. పన్నీటి మడుగులో మునిగి తేల్తున్నట్టు మురిసిపోతాడు.

ముత్తడు దినంవూ తొలికోడి కూతకు ముందే నిద్దర లేస్తాడు. కొట్టంలో ఎద్దల్ని యాపుదట్టి లేపుతాడు. కుడితి సూపతాడు, ఎద్దల పగ్గాల్నొక సేతపట్టి, బానా మోకు బుజానబెట్టి కానబాయిలో కబిల కట్టే దానికి బయల్దేర్తా వుంటాడు. ఒక్కొంట యిదంతా గెవనిస్తానే వుంటాడు పర్దేసి రెడ్డి. అయినా కడపదాటే టప్పుడు 'ఒరే ముత్తా!. అని మెత్తంగా పిలస్తాడు.

ముత్తడొక్క పెణం నిలబడతాడు.

"అది గాదురా నీయమ్మా బడవా! నీకు నిద్దర పట్లేదని అందరికీ నిద్దర పట్లేదనుకుంటే ఎట్లారా? ఇయ్యేరవకాడ గంగ బవాని నిద్దరపోతా వుంటిందిరా! నిద్దర పొయ్యే సల్లని తల్లిని లేపితే కోపగించుకుంటిందిరా."

పాసి నోటితోనే పక్కంగా పలకతాడు పర్దేసిరెడ్డి.

"ఇన్ని దినాలు కోపగించుకోని గంగమ్మతల్లి యిప్పుడు మాత్రం కోపగించుకుంటిందా? ఈయన్దంతా యిచ్చిత్రం పచ్చిపుల్సు!' యీ గిలు తాళింపు అని గొణుక్కుంటా ముత్తడెలబారతాడు.

"సరే పోరా పో!....సెప్తే యినిపించుకునే జలమ్మయితే గదా నీది!" అని నిట్టూర్పులు నిగిడిస్తాడు పర్దేసిరెడ్డి.

అట్టాంటి పర్దేసిరెడ్డి ఎడంకాల్తో ఎదురొమ్ము మిందెగిరి తన్నాడు.

ముత్తడి కిప్పుడు యాభైయేండ్లకు పై బడింది. గోసిపేత పెట్నాక్కాదు గానీ పెట్టక ముందునుంచీ వాళ్ళమ్మ కొంగు పట్టుకోని ఆ యింటావరణలోనే తిరిగినాడు.

వాళ్ళమ్మ పొయ్యింది. పసుపూ కుంకంతోనే పొయ్యింది. పుణ్యాత్తురాలన్నారు. ఆ తరవాత అయ్యసెయ్యి పట్టుకోని తిరగ లేదు కానీ, సేతికి సెయ్యందించినాడు. సేతికి సెగితొచ్చేకుందికి సెయ్యిడిసిపెట్టి అయ్యా పొయినాడు. కానీ.తాను మాత్రం పర్దేసిరెడ్డి సెయ్యొదిలిపెట్లేదు.

దీనికిదా ఆ పెద్దమణిసి సేసినుపకారం?

ఇదంతా అట్టాపోనీ! ఆ పొద్దు. గాందీ పుట్టిన్నాడంట. తాను కల్లోగూడా అనుకోలా, ఇంటి ముందర ఊరంతపందిలేసె. పాయికట్టు పాయికట్నంతా ఆ పందిలి కింద కుచ్చోబెట్టె. అయిద్రాబాద్ నుంచి ఎవురో మంత్రంట. ఆయన్ని పిలిపించె. పెనువూర్నుంచి పిచ్చయ్యశాత్రుల్ని.పిల్లయ్యోర్ని యిద్దర్నీ పిలిపించె. ఇదంతా ఎందుకో? ఏంవో? అనుకుంటావుంటే- పెళ్ళో సలసలా కాగే నీళ్ళు సూపించి తలంటుకోని తలకడుక్కోరా అనె. మల్లిపువ్వు మాదిరుండె పంచతెచ్చిచ్చి కట్టుకోరా! అనె. అయిన్జెప్తా వుంచె తాను గంగిరెద్దు మాదిర సెప్పిందంతా సేసె. ఆ మిందటేటాయె? నేరుగా అంతమంది ముందరికి తీసక పొయ్యి మంతిరి ప్రక్కన కుర్చీతో 'కూర్చోరా!' అనె. లోబిరికి ఎలిబిరిగ్గా ఎనక ముందాడ్తావుంటే గదం వాయించె. మింగలేక కక్కలేక మినకతానే కుచ్చుండె. తన ప్రక్కన్నే దొరబిడ్డ మాదిర తయార్జేసి గాందీరెడ్డిని కుచ్చోబెట్టె. పాయికట్లో జనంవంత ఉపిరి బిగబట్టి సూస్తావుంద్రి. అప్పుడు పర్దేసిరెడ్డి పైకి లేసె!

"మహాజన్లారా! ఈ పొద్దు మనకొక పండగ దినంవు. ఎందుకంటే-యాణ్ణో ఒక మూలగాని మూల్లోవుండె పల్లె మన్ది.బస్సు రావల్లంటే కష్టం. బండి పోవల్లంటే యిబ్బంది. ఈటన్నిట్నీ తట్టుకోని ఎన్నో పన్లుంచె ప్రక్కన పెట్టుకోని మంత్రిగారు మనూరి కొచ్చినాడంటే అది మనబాగ్గెం!"

అట్లంటా మంతిరి మెళ్ళో పూలదండేస్తా పర్దేసిరెడ్డి సేతులు తట్నాడు. 'పొలోమని' పందిలికింద జనంవంతా సేతులు తట్నారు. పందిలి పైకి లేసీ పోతుందేంవో? అనిపించింది.

పర్దేసిరెడ్డి మల్లా అందుకున్నాడు :

"మహాజన్లారా! మీకందరికీ తెల్సు ఈ పర్దేసిరెడ్డేం పన్జేసినా పది మందీ సెబాసనేటట్టుగా సేస్తాడని, నాకు తెల్సు యిప్పుడు మీరంతా శానా ఆశ్చర్యపడ్తా' వుండారని, ఇంకొక పక్క శానా యికారపడిపోతుంటారని! ఎందుకంటే ముత్తడు నా యింట్లో సేద్దిగాడు. మీ కండ్లకీ పాయికట్టులో ఈ

దాక మాలోడు. అంతే! అంతకు మించేఁ వీఁలేదు. అట్లాంటోణ్ణి యీ పొద్దీ యేదిక మింద మంత్రిగారి పక్కన కుచోబెడ్తే అప్పటికీ పాయి కట్లో నాయంబతికినట్టా? సచ్చినట్టా? ఇంక మే'వంతా ఎట్లా మొకా లెత్తుకొని తియగులాడల్లో? అని మీరంతా ఆలోసిస్తావుండచ్చు. కానీ మహాజన్లారా! నేను మనవి జేసే దేఁవిటంటే-గాంధీ మహాత్తుడేం జెప్పినాడు.? మాలోళ్ళు కూడా మనుసులేరా! వాళ్ళల్లోగూడ మన్లో వుణ్ణట్టే రగత మాంసాలుండయిరా!'అన్చె ప్పలేదా? మీరే సెప్పండి.ఈ పొద్దుయింది రమ్మ యేఁవంటా వుండాది? వాళ్ళున్నంత కాలఁవే మనకాలఁవంటా వుండాది. పెద్దో ళ్ళొక మాటజెప్తే జెప్పిందానికంటే ఒకాకు ఎక్కువగా మనం నడ్చుకున్నపుడే మనం గొప్పోళ్ళఁవుతాఁవు.ఇంతకు నేన్జెప్పొచ్చే దేఁవిటంటే-ముత్తడి తాత....వాళ్ళ తాత-వాళ్ళతాత ముత్తాతల కాలం నుంచి నా పంచన్నమ్ముకొని బతికినారు. ముత్తడు నా యింటి బిడ్డ.'మంచి గుడ్డ కట్టుకోరా!' అంటే-మట్లోపొల్లాదేవోడికి నాకెందుకంటాడు? యాళకింత కడుపునిండా కూడు తిన్నా! అంటే-యిడింకా యిచ్చిత్రంగా వుండాదే? తినకుంటే బతికేదెట్టా? పన్జేసేదెట్టా? అంటాడు. 'పోసీ పెండ్లి జేసుకోరా' అంటే- 'సేసుకునోళ్ళంతా అనబవించే సుకం కండ్లకు కనిపిస్తానే వుండ్లా!' అని దీర్గాలు తీస్తాడు. ఇప్పుడు వాడికి యాభై యేండ్లకు పైబడింది. సెప్పిన మాటిని పెండ్లీ పెటాకులు సేసుకోని వాడూ వొకింటోడనిపించుకోనుంటే వాడు కద్దు. వాడి సంసారం కద్దు.ఇప్పుడు దీనికంతా అవసరం వుండేదే గాదు.వాడు పుట్టిబుద్దెరిగిన నాట్నుండి ప్రెతి సెమట బొట్టూ ఈ యింటికి దత్తం చేసినాడు. ఇంట్టాటోళ్ళు యే నూటికో, కోటికోగాని ఒక్కరుండరు. వాడికి కడుపులో పుండ్లు ' వ్వ. పాలుమాలిక వొంటిమింద లేదు. నేనా?.... ఈ పొద్దో? రేపో? ఎవుర్జూపినారు. నా తదనంతరం యీడు బాదపడ గుడ్డు. కాలూసెయ్యి వుడిగిన కాలాన సూసే దిక్కులేక వాడు యాతనపడ గుడ్డు. అందుకే వాడికి ఋణం తీర్చుకునే దానికి నాకు ఒక్కటె ఒక్కమార్గం తోసింది!"

గుండెల్నిండా గాలి పీల్చుకుంటా ఒక నిమిశం మౌనంగా వుణ్ణాడు పర్దేసిరెడ్డి. పందిలికింద జనం కంటి మింద రెప్ప పడకుండా సూస్తావుండారు.

"నా పెద్ద కొడుకు గాంధీరెడ్డిని ముత్తడికి దత్తత చేస్తున్నాను."

పర్దేసిరెడ్డి నోట్లో మాట నోట్లో వుండంగానే మంత్రిగారే సేతుల్దట్టే కుందికి గొట్టెదాటు సప్పట్లతో మిన్నిరిగి మింద పణ్ణట్టయింది.

పెనుఁపూరు పిచ్చయ్య శాస్త్రిలు. పిల్లయ్యోరు యిద్దురూ గుక్కతిప్పుకోకుండా సదివిన మంత్రాల్నే తిప్పించి మల్లించి తెగ సదివేసినారు. అంతమంది మహాజనులక్కడుండగా ఆ కాళవేణి సాచ్చిగా, బూఁవమ్మ సాచ్చిగా, ఏడుగురు అక్క దేవతలు సాచ్చిగా 'గాంధీరెడ్డి ముత్తడి దత్తత కొడుకు' అంటా గాంధీరెడ్డి సేతుల్ని ముత్తడి సేతుల్లో పెట్నాడు.

మల్లా ఒకసారి మంత్రిగారు సేతుల్దట్టేకుందికి పాయకట్టు పరవశించి తట్టింది.

గాంధీరెడ్డి వొంగి ముత్తడికి దండం పెడ్తావుండాడు.

ఆ మద్దేణం పర్దేసిరెడ్డి గారింట్లో మస్తుగా తాగి, సుష్టుగా తిని మంత్రిగారు తన దోవన తాను పొయ్నాడు.

"మణిసంటే పర్దేసిరెడ్డిరా మణిసి! ... సెయ్యించుకుణ్నోంత శాకిరీ సెయ్యించుకుణ్నాడు, ఆ శాకిరీకి తగినట్లుగా కొడుకునే దత్తుకిచ్చేసినాడు. మణిసంటే అట్టుండాల. మణిసికట్టా మణుసుండాల. అయ్నా ఆయిన్జేసిన పన్లకు ఏలెత్తి సూపించే దానికెవురివల్ల అవుతిందిలే?"

"ఒరే అబ్బోడా! పెద్దోళ్ళజేస్తే పెరఁవాళ్ళ జేసినట్టు. అదే నువ్వోనేన్జేసుందేనా ఎంత మందెంత దుమ్మెత్తిపోసే వోళ్ళో నెత్తిమింద!"

ఒక ముసిలోడి నసుగు.

"ఎంత దుమ్మెత్తిపోసినా ఆ బట్టతల మింద నిలబడ్దులేరా ముసిలోడా! నువ్వేందుకు దున్నపోతు దున్నిపస్తే పిడుదుమాదిరొగిస్తావ్?"

ముసిలోడి మిందోకుర్రోడి యిసురు!

పర్దేసిరెడ్డేఁవీ పసిపిలగాడు గాదు. అయినేం జేసినా దానెనకెంతో కతుంటాది.మనఁవిట్లా మాట్లాడుకునేది తుక్కంకొట్లాటే!"

ఆ ఊళ్ళో తలకొక్క తీరుగా యిట్లా అనుకుంటానే వుండారు. ముత్తడు గాంధీరెడ్డికి తానే ఆయ్యనని తిరగతావుంటాడు. నెల తిరక్కముందే గాంధీరెడ్డి ఢిల్లీలో పై సదువులకని పయాణం కట్నాడు.

ఊరి ముందర కానబాయి గెడ్డమింద కావగ పెట్టొకసారి ఆకురాల్చి పూత పూసింది. పంట ఒబ్బిడయింది. ఒకనాడు పర్దేసిరెడ్డి పసారాలో వాలుకుర్చీమింద కుచోనుంటే- ముత్తడు తల గీరుకుంటా ముందు నిలబణ్ణాడు.

"ఏఁవిరా ముత్తా?"

"ఏఁవీలేదయ్యా!.... మాకు బూఁవులిస్తా వుండారని ఒకయిదెకరాలు నామింద పట్టాజేసి పెట్టిరిగదా?...."

"అవును!"

"ఎవురి బతుకులేం శాశ్వతం?.... ఉణ్ణట్టుందిపోతే లేనిపోని బెడదెందుకు? ఆ అయిదెకరాలు అబ్బయ్యపేర రాసిపెట్టేయండి. నా సొత్తు నా తరవాతయినా ఆయినకేగదా సెందుతుంది!"

ఇల్లెగిరి పొయ్యేటట్టు యిరగబడి నవ్వినాడు పర్దేసిరెడ్డి. నవ్వతావుంటే పొర పొయ్యింది. పొరబొయ్యేకుందికి దగ్గొచ్చేసింది. అన్నిటినీ తమాయించుకోని—

"ఇప్పుడీదేఁవి ఆరకపోతావుండాదని అపన్జెయ్యాల్లా. కయ్యపక్కన కయ్య. ఆ కయ్య సేస్తావుండేదీ నువ్వే! తెచ్చి యింట్లో పోస్తావుండేదీ నువ్వే!- ఎవరి పేర్తోవుంటే యేఁవిప్పుడు?.... అయ్నా సెప్తే యినే జలమ్మయితే పరవాలే!.... అన్నేటో! నీ యిష్టం కాదనేదెందుకు?"

అయిదెకరాల కయ్య అబ్బయ్య గాంధీరెడ్డిపేర రిజిస్టరై పొయ్యింది.

ఊరి ముందర కానబాయి గెడ్డమింద కానగపెట్టు మూడుసార్లేఁవో ఆకురాల్చి పూత పూసింది.

గాంధీరెడ్డి కలెక్టరయి ఆ ఊళ్ళో అడుగుపెట్టేకుందికి అందరి మొకాల్లో పువ్వులు పూసినాయి.

ముత్తడుముత్తన్నయినాడా ఊరోళ్ళకు!

"ముత్తన్నా! ఇంక నీకేవన్నా? నీ కొడుకు కలెక్టర కదన్నా! ఎవ్వుడన్నా యేదన్నా పనీపాటుండొస్తే అట్టా పలకరించన్నా!"

కయ్యాగాలవ దగ్గిర ఎదురు పడ్తే సాలు ఊళ్ళో సిన్నోళ్ళు పెద్దోళ్ళు యిదే మాట!-

ముత్తడు మెలికలు తిరిగి పోతా వుండాడు.

ఆ పొద్దు-పొద్దట్లా పొయ్యి మొలిస్తే గాందీరెడ్డి ఎల బారిపోతాడు. ఎలబారి పోక ముందు ఒక్కసారైనా తనబిడ్డకు మఱు సారా కావిలించుకుందామని ముత్తడి మునాస. ఊళ్ళో వాళ్ళంతా వొచ్చి పూల దండ్లేస్తావుంటే చూస్తా పులకరించి పోయ్‌నాడు. కావిలించుకుంటావుంటే కంటతడి బెట్నాడు. తానూ కావిలించుకోవాలనుకున్నాడు. ఎందుకో జంకినాడు అందుకే సమయం కోసరం ఎదురు సూస్తా వుండాడు.

పొద్దు నడిమిట్ట నుండాది. అబ్బా కొడుకు ఎదురెదురుగా కూచ్చోని ఏందో మాట్లాడుకుంటా వుండారు. అదే అదనుకున్నాడు ముత్తడు.

ఊఁహూ! ఎంత సతపోర్నా తెంపు రాలా.

సేతిలో సెయ్యిబెట్టి 'నీ కొడుకును!' అనింది గ్యాపకం చేసుకున్నాడు. పాయికట్టు పాయికట్టంతా సేరుంటే అందరి ముందర వొంగి దండం బెట్టింది తల్సుకున్నాడు. యాదలేని గుండె నిబ్బరం దొరికింది.

ఒక్క మోపన యింట్లో దూరి గాందీ రెడ్డిని కావిలించుకున్నాడు.

పర్దేసిరెడ్డి తోక తొక్కిన తాసు మాదిర పైకిలేసి ఎడంకాలితో ఎగిదొక్క తన్ను తన్నాడు!-

ఎవుర్తో సెప్పుకోవాల్ల ఏమని సెప్పుకోవాల్ల? ఎట్లా మొకమెత్తుకోని తిరగల్ల? ఇంకీబతుకెందుకు బతకల్ల?

కానగసెట్టు బోదెనానుకొని కన్నీగటి పడేదాకా ముత్తడిట్లా సతమతమవతానే వున్నాడు. వాడి కొక్క దారీతెన్నూ కనిపించలేదు. ఇంకా కడవలో కాలు పెట్లేడు. ఆ పాయికట్లో యింకెక్కడైనా వన్నేస్తా తలకాయెత్తుకోని తిరగలేడు. సేతిలో వుణ్ణె అయిదెకరాల కయ్య-బంగారట్టా కయ్య సెయ్యి జారిపాయ.

ఇంకేం జెయ్యల్ల?

అట్టాయిట్టా జూసినాడు. బారడు దూరాన్నొక తీగటపొద. సివుక్కున లేపి రొండు తీగిలు గుంజుకున్నాడు. ఆకు దుసేసినాడు. అట్టాయిట్టా జూసినాడు. ఆ కన్నీగటి పడే యాళకాడ పురుగు మెదుల్లేదు. గటిక్కని గుంతకుచ్చోని వొంక తీగిలో రొండు కాళ్ళు సేర్చి కట్టేసుకొన్నాడు. ఇంకొక తీగి కొన్నాకసేత్తో, యింకొక్కొన్ను నోట్లోపట్టుకోని తీగిను గిరగిరా తిప్పుతా రొండు సేతులు ముడేసుకున్నాడు. ఆ గెడ్డ మిందనుంచి అట్లానే బాయిలోకి దొర్లేసినాడు.

కలేక్టరు గాందీరెడ్డి ఆ మరసట్నాటి పొద్దన్నే ఎకాఎకిని ఎలబారిపోయ్‌నాడు.

గంగాబవాని ముత్తణ్ణి మూన్నాళ్ళు కడుపులో దాసుకునింది, ఆ మిందట దాసుకునే దానికి యిష్టమేలేక పొయ్యిందో లేకపోతే ముత్తడు కానాగొప్పోడని లోకానికి సాటాలనుకున్నిందో-పైకి నెట్టేసింది.

కావబాయిలో ముత్తడి శవం తేలాడ్తా వుండాది.

ఎవురికంట వడిందో! యేమో! ముత్తడు బాయిలోపడి సచ్చిపోయ్‌నాడు: ముత్తడు బాయిలో పడి సచ్చిపోయ్‌నాడు! 'అన్న సంగతి ముక్కాలుగెడిలో, మూడూళ్ళకు ఆ తరవాత మూడు మూడారూళ్ళకు కడకు ఆ వాయికట్టుకంతా పాకిపొయ్యింది.

మంచోడి సావును మరణవప్పుడు సూడమన్నారు పెద్దోళ్ళు!

పాయికట్లో జనం పాయలు పాయలుగా వస్తావుండారు. బాయిసుట్టు తిరగతా పర్దేసిరెడ్డి 'బాబో!' మని యేడస్తా వుండాడు. సేనోళ్ళందురూ యేడిక జూసేవోళ్ళు కొందురయితే ఎగజీదేవోళ్ళు కొందురుగా వుండారు, ఎవురూ ముందుపళ్ళా!-

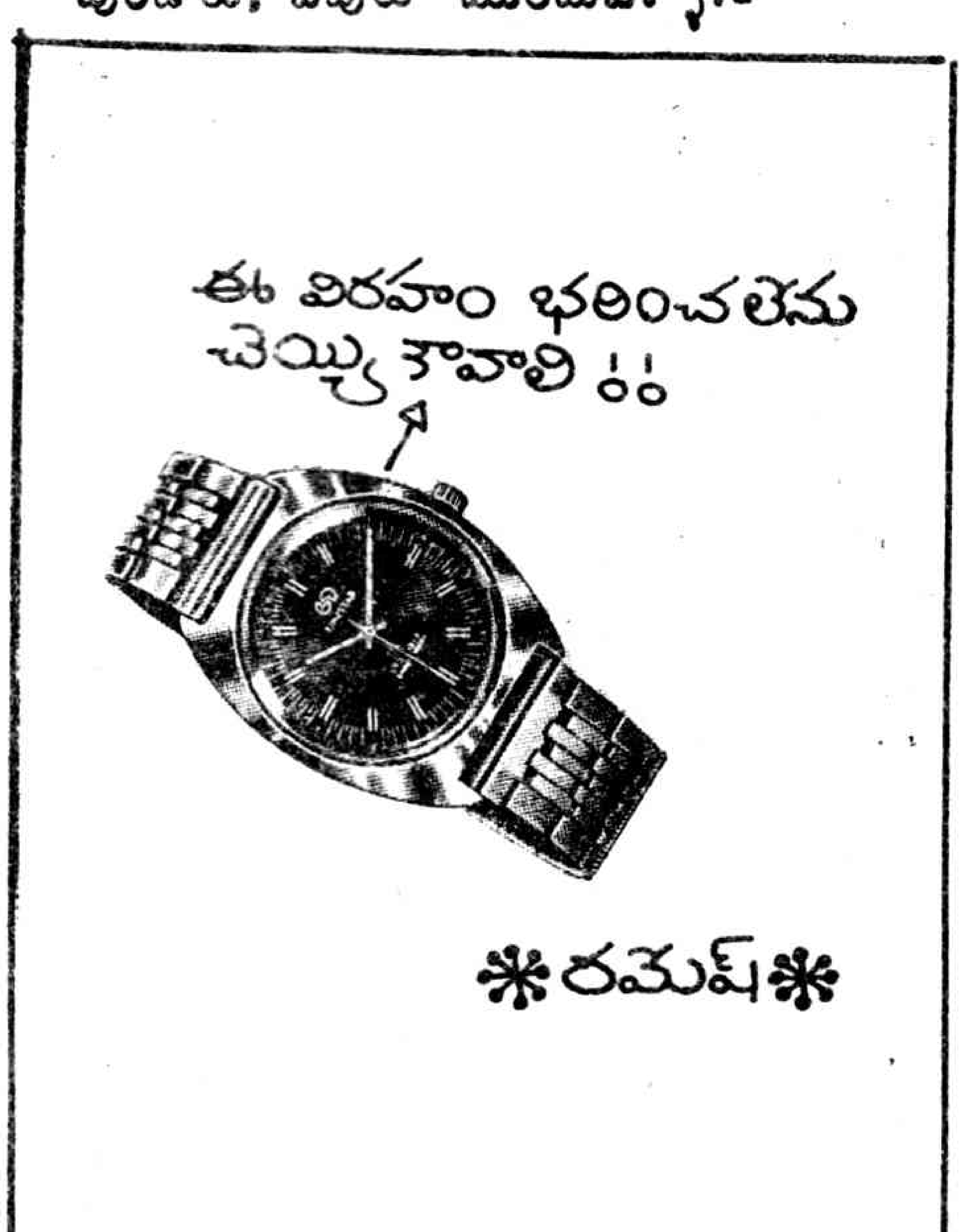

పదిమందిలో వణ్ణె పొమయినా తప్పించుకుంటందేమోగానీ, పదిమంది కంటబడిన శవాని కాగెతి పట్ట దీదేశింలో!

బండికట్టె-దబ్బా కిర్సనాలు!!.

ముత్తడి కాయం మూడునిమిశాల్లో బూడిదయిపొయ్యింది!

* * *

నెల్నాళ్ళ తరవాత కలేక్టరు గాందీరెడ్డి నేరుగా కార్లోనే వొచ్చి వూళ్ళోనే దిగినాడు.

బస్సురావడానికికష్టం బండి పోవడానికి కిబ్బందిగా వుండిన వూరిప్పుడు కలేక్టరుగారూరు. కారు రావడానికి తార్రోడ్డే పడింది.

గాందీరెడ్డి వచ్చీ రావడంతోనే పర్దేసిరెడ్డి యింటి ముందరమల్లా ఊరంత పందిరేయించినాడు. పందిరి కింద సావలు దుప్పట్లు పరిపించినాడు. ఒక మేజా ఎయ్యించినాడు. మేజా మిందమూడడుగులెత్తు ముత్తడి పోటో పెట్టించినాడు. ఆ పోటోకు సందిళ్ళావు పూలదండేసినాడు. పక్కన దీపం స్తంబం పెట్టి ఒక్కసారిగా నాలుగొత్తు లెలిగించినాడు. సాంబ్రాణొత్తుల పొగ పందిరికింద కుచ్చునోళ్ళతో సరసవాడతా వుండాది.

మేజాకు ఒక పక్క గాందీరెడ్డి యింకొక పక్క పర్దేసిరెడ్డి కుచ్చున్నారు. కలేక్టరే నేలమింద కుచ్చునే కుందికి ఊళ్ళోవాళ్ళు నోట్లోకి గలు పొయేది కూడా తెలియకుండాసూస్తావుండారేం జరిగిందో అని!

గాందీరెడ్డి పైకి లేసినాడు. ఒకసారి ఊళ్ళో వాళ్ళందర్నీ సూసినాడు. మల్లా మేజా వయిపు తిరిగి రొండుసేతులెత్తి ముత్తడి పటానికి మొక్కినారు.

ఊళ్ళో వాళ్ళందురూ గాందీరెడ్డికి మొక్కినారు.

"నేనిప్పుడు కలెక్టరు కావచ్చు. ఇంకేమయినా కావచ్చు. కానీ నేను యిక్కడే మీకండ్ల ముందర పుట్టినవాణ్ణి, ఈ నేల మీదనే ఆడుకున్నవాణ్ణి. ఇక్కడే పెరిగిన వాణ్ణి. ఢిల్లీకి పాదుషా అయినా తల్లికి పిల్లడే గదా!-మీ కండ్ల ముందరే నన్ను మా నాన్న ముత్తయ్యకు దత్తత చేసినాడు. ఆయన త్యాగమూర్తి అనిపించుకున్నాడే కానీ, నా మాట అయనేగాదు మీరు కూడా మరిచిపోయినారు. దత్తు కొడుగ్గా నా

కర్తవ్యాన్ని నేను నేరవేర్చలేకపోయాను. ఊరి పెద్దలుగా వుండి మీరు నాకా అవకాశాన్నివ్వలేక పోయారు. మా తండ్రి!- ఆయన బాధ ఆయనిది. ఆతని కుడి భుజంవే విరిగిపొయ్యింది. మీ కందరికీ తెల్సు పుట్టి బుద్ధెరిగిన నాటి నుండి ముత్తయ్యా మా యింటికి చేసిన సేవ. ప్రతి చెమట బొట్టూ మావరం చేసినాడు. అటువంటి త్యాగమూర్తి పోయినపుడు ఏది మంచో? ఏది చెడో? నిర్ణయించే మన స్థిమితాన్ని కోల్పోయి వుంటాడు,మీరంతా ఏమైనట్లు? మీరైనా తగు నిర్ణయం తీసుకొని కాకితో కబురంపి వుంటే రెక్కలు గట్టుకొని వచ్చి వాలేవాడిని. నా దత్తు తండ్రికి దహన సంస్కారాలు, కర్మ క్రియలు ఈ చేతులారా జరిపి వుంటే ఆయన ఆత్మ ఎంతో శాంతించేది.ఇప్పుడు మీరే చెప్పండి?- ఆయన ఆత్మ శాంతిస్తుందా? ఈ కృతఘ్నుణ్ణి క్షమిస్తుందా?"

ఆ పైన మాటలు రాక వలవల యేడ్చినాడు కలేక్టరు దొర!

"ఎంత పొరపాటు జరిగిపోయింది? ఎంత పొరపాటు జరిగి పొయ్యింద"ని నిట్టూరుస్తా వుండారు పందిలికింద జనం.

ఏడస్తావున్న కొడుకును సూసి ఏడస్తా పైకి లేసినాడు పర్దేసిరెడ్డి.

"ఒరె నాయినా! ముత్తడు శానా గొప్పోడు .ముత్తడు శానా గొప్పోడు. వాడిగుండి కాయి గాదె గుండంత, నువ్వు పడే కాకిసోకం వాడి సెవిని పడ్తానే వుంటందిరా! నువ్వు పడుతున్న పచ్చాత్తాపం జూసి ముత్తడాత్మ శాంతిస్తుంది రా! తప్పక శాంతిస్తుందిరా! ముత్తడు గొప్పోడురా! గొప్పోడు!!"

అబ్బా, కొడుకులు ఒకర్ని సూసి యింకొకరు యేడస్తావుంటే, ముత్తడున్నెట్టుంది బాయిలోపడి ఎందుకు సావాల్నో ఆలోసించలేని ఎర్రి గుంపు- అబ్బా కొడుకుల్ని సూసి 'అయ్యో పాపం' అని కంట తడిపెట్టింది.

అవునుగదా మరి? సెల్లని కాసు గాందీ రెడ్డిని 'రిజర్వేషన్ పాస్ పోర్టు'తో కలేక్టరుని సేసిన ముత్తడు గొప్పోడు కాక యింకేమవుతాడు?

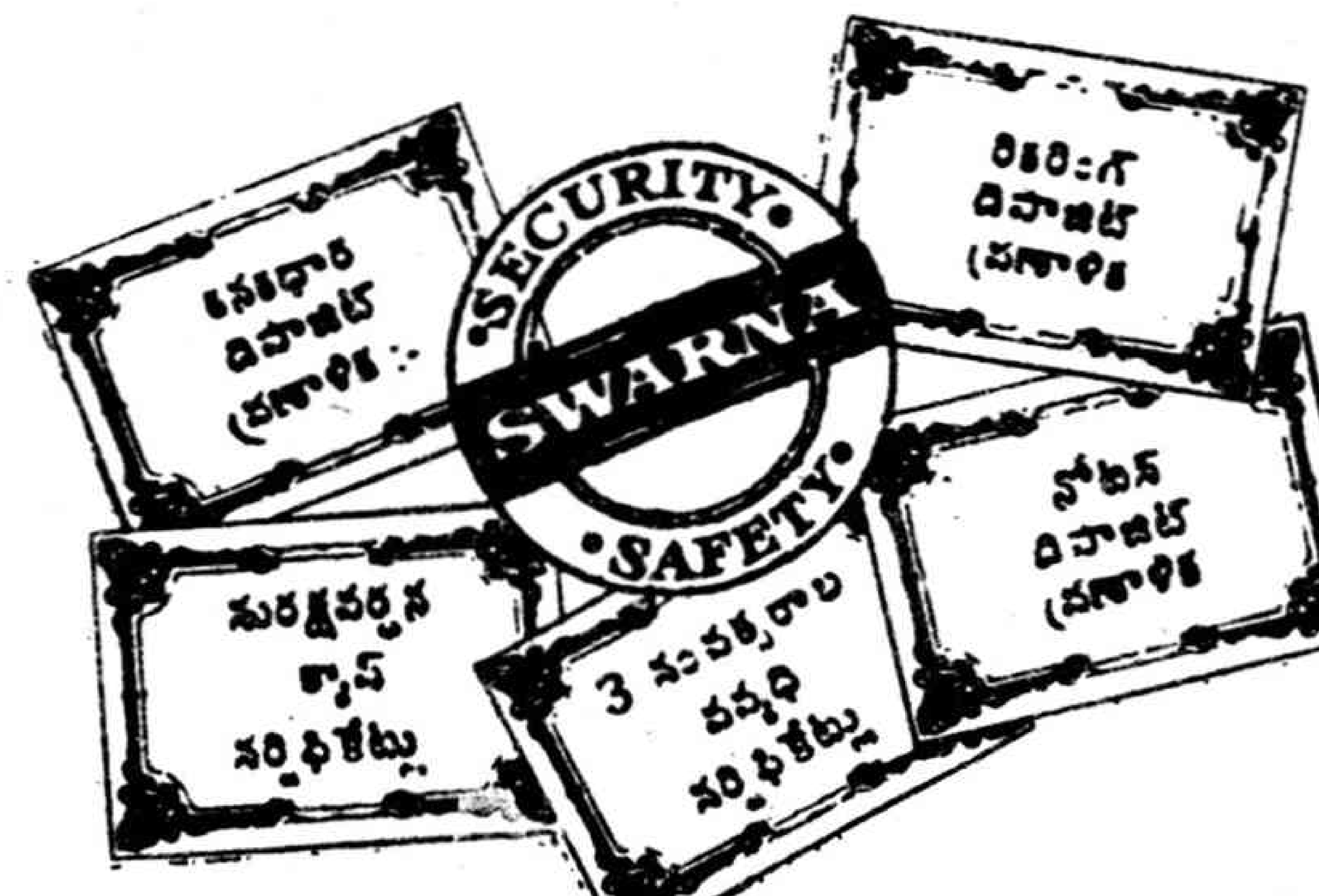

స్వర్ణతో పొదుపు అది సురక్షితం చేయండి

కనకధార డిపాజిట్ ప్రణాళిక :-
పొందు 18% చొప్పున నెలసరి చెల్లింపబడుతుంది. జీవిత క్షుప్తకాలం ప్రణాళిక రూపొందించబడి రు. 500ం గుణాంతములందు కి నెలం వవ్వరి గలిగి పొందు 15½% చొప్పున నెలసరి వడ్డీ చెల్లింపబడును.

సురక్షవర్ధన క్యాష్ సర్టిఫికేట్లు
కేవలం 49 నెలల వ్యవధిలో మీ డబ్బుకు రెండింతలుగా పెరిగిస్తాయి

3 సంవత్సరాల వస్మధి సర్టిఫికేట్లు
38.5% మొత్తం డబ్బుకు మీకు మరం పొందే నమ్మిక విస్వగలవు

నోటీస్ డిపాజిట్
పొందు 12% - పొందు 13% - పొందు 14% వడ్డీ 15 రోజులు - 30 రోజులు - 60 రోజులు నోటీసు డిపాజిట్లు

రికరింగ్ డిపాజిట్ ప్రణాళిక
రు. 50/- లేక దాని గుణాంకములందు నెలసరి మీకు మంచి రాబడివివ్వగలవు

స్వర్ణ
ఫైనాన్స్ అండ్ ఇన్వెస్ట్‌మెంట్స్
బ్లూమూన్ థియేటర్ కాంప్లెక్స్,
66, ఎమ్. జి. రోడ్డు, బెంగళూరు-560 001
ఫోను : 579628

స్వర్ణవారి ఆకర్షణీయమైన ప్రణాళికలు

అధిక వివరాలకు బ్రాంచి మ్యానేజరుతో సంప్రదించండి
హైదరాబాద్—పుష్పాంజలి కాంప్లెక్స్, 210, 2వ అంతస్తు, కోఠి, ఉస్మానియా మెడికల్ కాలేజి ఎదుట—500 001. విజయవాడ—26, 28. 2. ఎస్. కె. పి. వి. గర్ల్స్ హైస్కూల్ ఎదుట
నాగేశ్వరరావు పంతులు రోడ్డు, గాంధీనగర్-520 003 కాకినాడ - డోర్ నెం 28-1-3 టెంపుల్ స్ట్రీట్, సత్యనారాయణ మూర్తి టెంపుల్ ఎదుట, 533 001 ఫోన్ : 5237
నెల్లూరు- నెం. 16,1082, ట్రంక్ రోడ్డు, దశరథ కాంప్లెక్స్-524 001
కర్నూలు- 40.30, ఎ. పార్కు రోడ్డు ఎదుట, గాంధీనగర్-518 001 ఫోన్:-1427
కలకత్తా, మ్యాంగళూర్, కోయంబత్తూరు, తిరువనంతపురం
శాఖలు:- మద్రాసు, మదురై, ఎర్నాకులం, పాండిచేరి

MASSCOM

2వ ఫ్లోర్, కొల్లూరు బిల్డింగ్స్ సూర్యబాగ్ విశాఖపట్నం - 530 020